

Zpravodaj

3/2005

Květen

Pardubických farností sv. Bartoloměje a sv. Václava

Vydává Římskokatolický farní úřad v Pardubicích

OBSAH

ZE ŽIVOTA

FARNOSTI str. 2-3

- Biskup Václav Malý
- P. Tomáš Hoffmann
- Den rodin

KONTAKTY str. 4

- Farní kontakty
- Poděkování

RODINY str. 5

- FAMILYFEST 2005
- Očima dětí

JAN PAVEL II. str. 6-8

- Z myšlenek
- Rozloučení se Sv. otcem
- Vzpomínka .

SALESIÁNSKÉ
STŘEDISKO str. 9

- Velikonoce se salesiánskou komunitou
- Habemus Papam

LITURGIE str. 10

- Bohoslužba slova

CHARITA - MISIE str. 11

- Krajský soud rozhodl
- Bolívie - pozvánka

DOKUMENT str. 12

- Pastýřský list

SVĚTOVÝ DEN
MLÁDEŽE str. 13

- Praktické informace

ZPRÁVY

Z DIECÉZE str. 14

- Setkání mládeže
- Cesta za pokladem

DUCHOVNÍ HUDBA str. 15

- Občasník pro duchovní hudbu č. 26

KALENDÁŘ str. 16

Až budete číst tyto řádky, budeme již prožívat nový kalendářní měsíc - květen - zasvěcený Panně Marii. V souvislosti s mariánskou úctou chci připomenout slova zemřelého Sv. otce Jana Pavla II., že „Maria je nová Eva, kterou Bůh od zvěstování přes noc Ježíšova narození v Betlémě, svatební hostinu v galilejské Káně a kříž na Golgotě až po večeřadlo o letnicích staví před nového Adama - Krista. Matka Krista Vykupitele je matkou církve“ (Jan Pavel II.: Překročit práh naděje).

Svatý otec zdůraznil, že úcta k Boží matce je naprosto kristocentrická a je zasazena do tajemství Boží Trojice, Vtělení a Vykoupení. Tím nechceme upírat Panně Marii patřičnou úctu, ale uvědomujeme si, že úcta k Marii se odvíjí od úcty k Ježíši Kristu a k Bohu vůbec. Vždyť my lidé jsme Božím obrazem a vše, co je na nás hodno úcty, pochází v konečném důsledku od Boha, z jeho podpory a milosti Ducha svatého.

Jak říká sv. Pavel: „Milostí Boží jsem to, co jsem.“

Platí-li toto o Marii, platí to pochopitelně i o každém z nás. I my jsme ta živá církev, jejíž je Maria matkou a prototypem

člověka vzkříšeného a vykoupeného. Bez

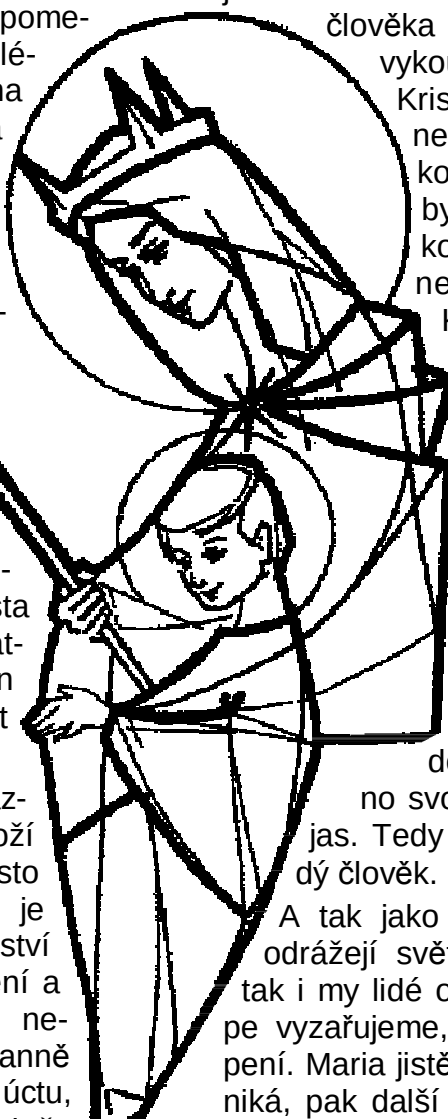
Krista by Maria nemohla být matkou církve a my bychom tuto vykoupnou církev netvořili. Bez

Krista by byla marná každá naděje, vše by zůstalo v temnotě hříchu. Pouze Ježíš zažehl svou výkupnou obětí toto světlo v naší temnotě a od tohoto světla

dostává všechno svou barvu, tvar i jas. Tedy i Maria a každý člověk.

A tak jako planety různě odrážejí světlo od Slunce, tak i my lidé odrážíme, či lépe vyzařujeme, milost vykoupení. Maria jistě v této záři vyniká, pak další světci a nakonec zbývá úkol i pro každého z nás: být poslem i nositelem světla Boží lásky, být novou Evou, která Bohu rozumí více než ta stará a která se Bohu dává jako služebnice k dispozici.

Josef Trochta

BISKUP VÁCLAV MALÝ V PARDUBICÍCH

21. února jsme se na *Pondělním večeru* v kostele sv. Jana setkali s biskupem Václavem Malým, který je předsedou *Rady iustitia et Pax při České biskupské konferenci*. Tato rada se zabývá dodržováním lidských práv v České republice i ve světě.

Pan biskup se z titulu své funkce účastní různých mezinárodních kongresů zabývajících se problémy lidských práv ve světě, ale sám dává přednost neoficiálním setkáním s členy místních církví, protože je to nejlepší způsob, jak poznat tamní situaci a problémy.

Své setkání s ženami kubánských uvězněných disidentů považuje za užitečné hlavně z důvodu projevu solidarity s lidmi pronásledovanými režimem Fidela Castra. Každá informace a sounáležitost s trpícími na Kubě přispívá k povzbuzení těch, kteří usilují o změnu režimu a připravují společnost na klidný přechod k demokracii.

Církev v Bělorusku byla léty komunistického režimu zdecimována, ale v současné době je na vzestupu, a to zčásti i vlivem „chytrého“ vlivu prezidenta Lukašenka, který tím dává navenek najevo svou snahu o zlepšení politických poměrů v zemi. Lidská práva však jsou pošlapávána a opozice je

velmi nejednotná. Při návštěvě Běloruska obdivoval Václav Malý především vytrvalost starých žen „bábušek“, které navzdory nepřízní režimu dokázaly uchovat víru a třeba i rozbořený a zničený kostel nahradily provizorní stavbou chrámu ze stodoly.

V Moldávii je situace velmi neutěšená především z důvodů ekonomických. Nezaměstnanost a z ní pramenící chudoba vede k emigraci především mladé generace. Navíc je tato země na okraji zájmu západního světa, hospodářsky nezajímavá, malá počtem obyvatel.

V diskuzi zaznělo mnoho otázek především na další vývoj v těchto zemích. Pan biskup nás všechny povzbuzuje a vyzývá k angažovanosti ve prospěch všech obyvatel zmiňovaných zemí. Pomáhat můžeme všichni: modlitbou, dary prostřednictvím organizací, které pro ně zajišťují pomoc, nebo vyjádřením podpory např. zasláním pohlednice přes organizaci Člověk v tísni.

Večer jsme zakončili společnou modlitbou a požehnáním pana biskupa.

Zapsala: M. Francová

P. TOMÁŠ HOFFMANN: ARMÁDNÍ KAPLAN V IRÁKU

Dubnový Pondělní večer u sv. Jana (11. 4.) byl věnován Iráku z pohledu kaplana Armády České republiky P. Tomáše Hoffmanna, který není pardubickým křesťanům neznámý. Náš host své vyprávění doprovázel promítáním fotografií ze svého pobytu v této těžce zkoušené zemi. P. Tomáš vysvětlil svou pozici a pohled na Irák během 2 pobytů - misí.

První mise byla v české vojenské nemocnici v jihoirácké Basře, druhá na vojenské základně v poušti mezi členy vojenské policie. Obě měly společné to, že armádní kaplan byl s ostatními vojáky v uzavřeném, opevněném prostoru, odděleném v prvním případě od okolního města Basra, v druhém od polopouště obklopující letiště proměněné ve vojenskou základnu. Tomáš tam prožíval situaci lidí životně ohrožených v každém okamžiku. Pouze v počátcích pobytu v polní nemocnici měl možnost vyjít do města a setkat se s místními křesťany i s jejich biskupem. Dozvěděli jsme se, že křesťané v Basře se cítí velmi svobodní oproti stavu pod Saddámovým režimem.

Těžiště Tomášovy činnosti spočívalo ve sdílení stejné zatěžující situace s ostatními příslušníky vojenské mise, se zdravotníky, lékaři a dalšími vojáky v Basře, s vojenskými policisty ve výcvikovém táboře. Zde jim byl k dispozici k rozhovorům a neformálním kontaktům, což je podstatná náplň činnosti vojenského kaplana. Příležitost k setkávání měl Tomáš zejména při půjčování knih. Úloha kaplana není v agitaci a přetahování na naši stranu, ale ve společném životě s vojáky, v naslouchání a v odpovídání tomu, kdo se přijde zeptat. Tomáš si spolu s ostatními členy mise uvědomoval nebezpečí, v jakém se ocitl, a také svou vděčnost Bohu za to, že se všichni ve zdraví vrátili.

Přiznám se, že lze jen těžko popsat atmosféru, o které P. Tomáš vyprávěl, a zprostředkovat to, co posluchači a diváci slyšeli a viděli na obrázcích. Proto končím pozváním: příště přijďte a uvidíte a uslyšíte!

Zapsal Jan Kohl

DEN RODIN PARDUBICKÉ FARNOSTI SALESIÁNSKÉ STŘEDISKO SOBOTA 4. 6. 2005 V 9:00 HOD.

Jak už jsme informovali v minulém čísle farního Zpravodaje, připravujeme 3. setkání rodin pardubické farnosti spojené s dětským dnem. Je to opravdu mimořádná příležitost k setkání, vzdělávání, duchovní obnově a získání nových přátelství mezi rodinami. Zveme zvláště mladé rodiny, které se přistěhovaly do Pardubic z jiných míst a s nikým se neznají, dále pak zveme i matky s dětmi, které jsou na péči o dítě samy. Zvláště těmto chceme být nablízku.

Přesný program bude včas presentován na plakátcích a pozvánkách, protože na něm intenzivně pracujeme. Určitě bude zahrnovat přednášku pro rodiče, hry a zábavu pro děti venku i uvnitř areálu, společný oběd, kouzelnické představení a mši svatou.

Jako přednášející k nám promluví Mgr. Ladislav Lencz. Je to opravdu mimořádný člověk, a tak si nenechme ujít tuto vzácnou příležitost nechat se obohatit. Ladislav Lencz je především hluboký věřící člověk, kterému se podařilo pochopit tajemství vztahu mezi lidmi a touží tomuto umění učit velké množství lidí – hlavně dětí a mládeže. Dokázal zpracovat program Etické výchovy, který je dnes plně přijat Ministerstvem školství Slovenské Republiky a je zařazen jako alternativa k výuce náboženství. Výchova, a ještě k tomu etická, je jistě důležitá i v našich rodinách a vidíme, že jsme právě v této oblasti trochu na rozpacích. Dovolte, abych vám poskytl několik informací vyhledaných na internetových stránkách k tomuto tématu.

Ň Ň Ň Ň Ň

Vnímavému člověku jistě není lhostejné, jakým směrem a vývojem procházejí mezilidské vztahy.

Etická výchova může vyvolávat představu moralizování, mentorování. Jde však o kvalitní a náročnou výchovu postojů a názorů, rozvoj charakteru dítěte, se zřetel na jednotlivá vývojová období, pozitivní psychosociální vývoj dítěte dle jeho schopností a možností, ve vyrovnanou osobnost. Etická výchova nabízí osvojení si morálních hodnot a pravidel v mezilidských vztazích. Lze ji velmi dobře uplatňovat již od útlého věku.

V předškolním věku se vytvářejí základy sociálního chování, základy duševního a mravního života, z kterých bude člověk později čerpat. Výzkumy ukázaly, že pokud si dítě osvojí prosociální postoje a chování, s velkou pravděpodobností vyrostе v charakterního člověka. Cílem etické výchovy je pomáhat dětem osvojit si správné chování v mezilidské komunikaci, vytvářet si

Prosociální chování

Klíčovým bodem mravního, prosociálního chování je schopnost překročit hranice svého „já“, zohlednit zájmy ostatních lidí, resp. udělat něco pro druhého, v jeho prospěch, aniž bychom za to očekávali zisk, výhody, ocenění, pochvalu, uznání, odměnu. Motivem a před-

pokladem je vnitřní potřeba udělat to, co pomůže druhému. Charakteristické znaky a komunikace prosociálního člověka jsou: sebedůvěra, vyrovnanost, otevřeně a pravdivě komunikovat, naslouchat, rozvíjet empatii, pozitivně hodnotit druhé, problémy řešit rozvážně, tvořivě, poskytnout fyzickou pomoc, službu, darovat, dělit se, konat ve prospěch druhých, úspěchy jiných přijímat bez závisti.

Nejdůležitější podmínkou rozvoje etické výchovy je vnitřní ztotožnění pedagoga s principy a zásadami etické výchovy: naučit dítě myslet, mluvit a jednat čistě a podle sociálně kulturních pravidel, tj. žít v harmonii tělesné, duševní a sociální; poznat dítě, jeho kladné i záporné stránky, schopnosti, možnosti; rozvíjet pozitivní, kreativní komunikaci, cit, empatii; vytvářet dobro a pozitivní atmosféru svými myšlenkami a jednáním a dále ztotožnění pedagoga s devíti pedagogickými zásadami (viz body).

Zkušenosti ukazují, že etická výchova sehrává významnou pozitivní úlohu při psychickém ozdravení problémových dětí s poruchami chování apod. Rozvoj a uplatňování etické výchovy v praxi je dlouhodobý, trvalý proces. Svě plody přináší skromně, nenápadně a hlavně mnohem později. Nejsou nyní hmatatelné, ale vím, že dětem dáváme ten nejhodnotnější dar, který od nás mohou do budoucnosti dostat – zdravé sebevědomí, úctu, cit a pozitivní vztah k lidem. Cesta rozvoje sebedůvěry, etických zásad a vlastní identity dítěte je nejlepší přípravou pro náročné životní situace, i k prevenci proti stresu.

Pedagogické zásady etické výchovy

- = vytvořit z třídy sjednocenou skupinu – vytvořit atmosféru bezpečí a důvěry, pravidla třídy, sounáležitost ke skupině
- = přijmout dítě takové, jaké je – nerozdělovat děti na hodné a ostatní, projevovat mu přátelský vztah
- = připisovat dětem pozitivní vlastnosti – důležité u problémových dětí, vyjadřovat pozitivní očekávání
- = formulovat jasná a splnitelná pravidla – pravidla a řád zajišťují dětem bezpečí, orientaci; přísná autorita rozvíjí agresivitu
- = řešení negativních jevů – učit konstruktivně řešit konflikt; ne ty, ale to, co jsi udělal, je špatné
- = nabídka prosociálního chování – povzbuzovat dítě, pomáhat si, být kamarád, myslet na druhé
- = odměnu a trest používat velmi opatrně – používání pochvaly, povzbuzení (podařilo se ti to!) podněcuje ochotu; účinnou stimulací je připisování pozitivních vlastností
- = zapojit do výchovného procesu rodiče – rozvíjet důvěru ve školu, konzultace výchovných záležitostí
- = být nositelem radosti a lásky k sobě a druhým – vnitřní radost souvisí s pozitivním naladěním člověka; radostná atmosféra pomáhá otevřít srdce dítěte

Za organizační tým P. Vladislav.

KONTAKTY

Římskokatolická farnost Arciděkanství Pardubice Kostelní 92 530 02 PARDUBICE Návštěvní hodiny: Pondělí, Středa 8 - 12, 13 - 17:30 Úterý, Pátek 8 - 12, 13 - 16:00 Čtvrtek nejsou úřední hodiny	Telefon: 466 512 576 Fax.: 466 501 297 Mobil: 605 219 634	E-mail.: farpar@volny.cz Internetové stránky: www.farnost-pardubice.cz
Salesiánské středisko mládeže Zborovské nám. 2018 530 02 PARDUBICE	Telefon: 466 335 178 Fax.: 466 335 210	Email.: sasm@pardubice.sdb.cz

	Mobil (telefon)	Email
Mons. Josef Kajnek	603 533 107	kajnek@diecezehk.cz
P. Jaromír Bartoš	724 221 591	
P. Vladislav Brokeš	731 402 221 (NOVÉ!!!)	marijano@volny.cz
P. Josef Matras	466 512 576	
P. Antonín Sokol	604 834 176	sokola@centrum.cz
P. Vladimír Slámečka OP	603 713 363	slamecka@fel.cvut.cz
P. Josef Trochta SDB	777 754 531	trochta@pardubice.sdb.cz
P. Jindřich Čáp SDB	608 554 448	
Petr Šabaka	605 731 976	petr.sabaka@atlas.cz

PODĚKOVÁNÍ ZA POMOC

S velkou vděčností Bohu se s Vámi se všemi chceme rozdělit o nesmírnou radost, kterou nám Pán projevil, když se nám v pondělí 18. dubna narodila dcerka Zdislava (9:46 hodin, 51 cm, 3.67 kg). V našem rodu se tak podařilo po 78 letech zastavit nepřetržitý příval synů a dočkat se děvčátka. Maminka i holčička jsou v pořádku.

Zároveň jsme se konečně přesídlili ze stísněných prostor bytu 2+1 do domku v Sakařově ulici. Tempo rekonstrukce a příprav nového domova bylo chvílemi velmi dramatické. Dovést dům do obyvatelného stavu se nám podařilo teprve den před návratem z porodnice. Proto děkujeme Vám všem, kteří jste nám tak velkoryse, zvláště v posledních dnech, pomáhali.

Děkujeme také svatě paní Zdislavě, k níž se po léta obracíme, za její mocnou přímluvu. Děkujeme i za nádherné poutní místo v Jablonném v Podještědí, kam po léta na květnovou pouť s ostatními rodinami z Čech putujeme načerpat sílu a zasvětit sebe i své blízké.

Děkujeme Vám za obrovskou podporu, zájem i modlitby.

Manželé Markéta a Roman Netušilovi

SVÁTEK RODIN - FAMILYFEST 2005 OLOMOUC 16. 4. 2005

„Je řada na rodině: mír vyrůstá z lásky.“

**Láska je to, co chybí rodině
a mír to, co chybí světu.**

To je motto, které nás oslovilo a přivedlo na kongres rodin pořádaný v České republice pod záštitou ministra zahraničních věcí ČR, hejtmánů Olomouckého a Jihomoravského kraje a předsedy České biskupské konference.

Na celkem 190 místech naší zeměkoule se současně hovořilo o životě rodiny v jednotlivých etapách.

Mluvílo se o:

- = známosti a založení rodiny
- = rodině otevřené dětem i společnosti
- = krizi v rodině a jejím překonání
- = nemoci a stáří jako podstatných hodnotách života

Vystoupení rodin byla velice zajímavá. Obdivovali jsme velikost lásky, kterou některé rodiny přinášejí svým bližním. Například adopcí více dětí, péčí o staré rodiče delší dobu atd. Jednotlivé bloky byly proloženy vystoupením folklóru, vážné i tradiční hudby.

Odpolední satelitní propojení nás na chvíli vrátilo na předešlé setkání slovy Jana Pavla II, která jsou neustále aktuální, možná ještě více vyzývající povzbuzením pro všechny rodiny:

Drazí bratři a drahé sestry, když vidím rodiny, shromážděné v Římě, vidím celý svět, ve všech kontinentech, všechny rodiny, křesťanské, to ano, ale nejen křesťanské – všechny lidské rodiny. V této naší době, ve které je pravá krása manželské lásky mnoha způsoby ohrožována, buďte odvážní! Buďte odvážní, buďte apoštolové důstojnosti, apoštolové otcovství a mateřství. Buďte apoštolové. Apoštolové „krásné lásky“.

Říkám vám matky i otcové: Byli jste povoláni k vysokému poslání: spolupracovat se Stvořitelem na předávání života, nemějte strach ze života! Společně hlásejte hodnotu rodiny a života. Bez těchto hodnot není budoucnosti, která by byla člověka hodná. (Jan Pavel II.)

Přímým satelitním propojením s Římem nás oslovily jednotlivé vstupy přímo v Římě, Tokiu, Teheránu, Rio de Janeru, Torontu a v dalších městech.

SVÁTEK RODIN slavily nejen různé národy, ale i různá náboženství a dávaly svědectví, že láska překoná všechny rozdílnosti.

Monika a Václav Němečkoví

FAMILYFEST OČIMA DĚTÍ

Zatímco dospělí vstřebávali nové myšlenky a zkušenosti druhých, jejich děti využily možnosti vzájemně se blíže poznat. Bylo jich ke dvěma stům. Ty nejmenší zůstaly samozřejmě v blízkosti maminek nebo si hrály v jednom z menších sálů kongresového centra.

Ostatní se přemístily do jedné ze základních škol v blízkosti starého města. V úvodu se děti seznámily s Kostkou pravidel správného hraní. Mnoho dětí ji už znalo, a tak dokázaly ostatním snadno vysvětlit, co znamenají úkoly jako: „Hrejme si tak, aby byl Ježíš mezi námi“, „Radujme se z bratrovy výhry jako ze své vlastní“ nebo „Hrejme si tak, aby náš kamarád byl šťastný“. Po tomto úvodním představování již nic nebránilo divokému dopoledni plnému her. Zhruba sedmdesátka starších dětí se vydala poznávat Olomouc při stopovací hře a ti mladší si zařadily v tělocvičně školy při různých hrách spolu se všudypřítomným a oblíbeným klaunem Paolem.

A protože rodinám přálo i nádherné počasí, přesunula se po chutném obědě družstva obou skupinek dětí do zahrady, kde už pro ně byl připraven náročný úkol – vystavět si vlastní město. K tomu jim mělo pomoci splnění mnoha rozličných úkolů, za něž pak dostávaly odměny k ozdobení svých domečků. Děti si tak mohly vyzkoušet modelování s hlínou poslepu, háčkování bez háčku nebo drátkování. Popustily uzdu své fantazie při sepisování příběhu o svém právě vznikajícím domě a prokázaly svou obratnost v provázkovém bludišti. Celé odpoledne je opět provázela Kostka pravidel, která jim připomínala, jak si mají správně hrát. Pod dětskýma rukama tak vzniklo mnoho nádherných výtvarů a na vymezeném plácku vyrostlo překrásné barevné Město lásky. V závěru odpoledne se novopečení obyvatelé města při procházce seznamovali s historií jednotlivých domů a jejich majitelé přčetli sepsané příběhy.

Vše krásné jednou končí, stejně tak i nám společné chvíle. Vrátili jsme se ke svým rodičům, do svých domovů a v srdci jsme si odnesli kus toho krásného a nevyslovitelného, co nás bude provázet po mnoho dalších dní.

MŠ a KM

Z MYŠLENEK JANA PAVLA II.

Svatý otec Jan Pavel II. během 26 let svého pontifikátu promlouval k lidem všech generací. Svými hlubokými myšlenkami je povzbuzoval, těšil a inspiroval.

DĚTI

Papež miloval děti, což se projevovalo hlavně v komunikaci s nimi – v úsměvu, polibku a objetí. Často se situoval do role člověka, který se nechával dětmi inspirovat a pro něhož byly vzorem.

„Drahé děti!

Jak důležité je dítě v Ježíšových očích! Můžeme se dívat na evangelium, jako na hluboce proniknuté pravdou o dítěti. Mohlo by se proto číst ve své celistvosti jako evangelium dítěte.

V něm se praví: „Jestliže se neobráťte a nebudete jako děti, nevstoupíte do Božího království.“ Nedává Ježíš dítě jako příklad také pro dospělé? V dítěti je něco, co nemůže nikdy chybět tomu, kdo chce vstoupit do království nebeského.

Papež velmi počítá s vašimi modlitbami! Musíme se modlit společně a mnoho, aby lidská rodina, zformovaná mnoha miliardami lidských bytostí, se stávala stále více rodinou Boží a mohla žít v míru.“

MLADÍ

Svatý otec se mnohokrát obracel k mladým lidem. Byl to on, kdo založil tradici Světových dnů mládeže, kde mladí celého světa vyjadřovali sounáležitost s Bohem. Jeho snahou bylo projevit mládeži důvěru a vyjádřit, že právě ona je budoucností tohoto světa.

„Drazí přátelé!

Vy chcete potvrdit, že nepřipustíte, abyste se stali nástrojem násilí a zkázy; budete bránit mír, i když za to jako osoba zaplatíte, bude-li to zapotřebí. Vy se nesmíříte se světem, ve kterém lidské bytosti umírají hladem, zůstávají analfabety, nemají práci. Vy budete bránit život v každém okamžiku jeho pozemského rozvoje, vy vynaložíte všechnu svou energii, abyste tuto zemi učinili obyvatelnější pro všechny.

Tím, že ve století, které začíná, řeknete „ANO“ Kristu, říkáte „ANO“ každému svému nejvznešenějšímu ideálu.“

RODINY

Jan Pavel II. častokrát vystupoval jako neochvějný ochránce posvátného manželského svazku a

rodiny. Chápal je jako lidské pouto, které je založeno na nejvyšší hodnotě – Lásce.

„Chválím a povzbuzuji ony nesčetné manželské dvojice, které i za značných obtíží zachovávají a rozvíjejí hodnotu nerozlučitelnosti. Tak plní prostě a odvážně svěřený jim úkol – být ve světě „znamením“ – malým, ale cenným znamením, které je mnohdy vystaveno zkoušce, a přece je stále znovu obnovováno – znamením neochvějné věrnosti, s jakou Bůh miluje v Ježíši Kristu všechny lidi a každého člověka.“

EKUMENICKÝ DIALOG

Svatý otec byl mistr dialogu. Snažil se neustále vést dialog uvnitř církve, dialog s různými církvemi, mezináboženský dialog i dialog s lidmi nevěřícími. Každý člověk na této planetě touží po úctě a pochopení. Papež Jan Pavel II. opravdu miloval všechny.

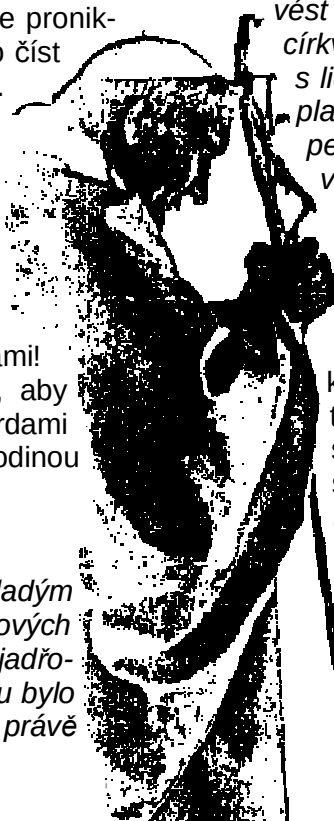
„Mám-li mluvit za sebe jako římského biskupa, ekumenické úkoly jsou „jednou z pastoračních priorit“ mého pontifikátu. Myslím na vážné překážky, které nedostatek jednoty při zvěstování evangelia vytváří. Křesťanské společenství, které věří v Krista a s evangeliem zápalem touží po spáse lidstva, může být stěží uzavřeno vanutí svatého Ducha, který vede všechny křesťany k plné a viditelné jednotě. Zde je v sázce příkaz lásky, příkaz, který nepřipouští výjimku. Ekumenismus není jen vnitřní záležitostí křesťanských společenství. Je věcí lásky, kterou má Bůh v Ježíši Kristu k celému lidstvu; stát této lásce v cestě je hřích proti Bohu a jeho plánu shromáždit všechny v Kristu.“

SENIORŮ

Papež se častokrát obracel i k seniorům. Zvláště v poslední době, kdy jim svým životem a utrpením ukazoval, jak lze prožít plnohodnotné stáří.

„Kéž by společnost dokázala plně ocenit staré lidi, kteří jsou v některých oblastech světa právem uctíváni jako „živé knihovny“ moudrosti, strážci nedocenitelného bohatství lidských a duchovních svědectví.

Víra tak osvětluje tajemství smrti a prostupuje stáří vnitřním pokojem, takže už není považováno za útrpné čekání na ničící událost, nýbrž je prožíváno jako slibné přiblížování se k cíli plné zralosti.“

ROZLOUČENÍ SE SVATÝM OTCEM V ŘÍMĚ

Smrt Svatého otce nás všechny velice zasáhla. Vzpomínka na Svatého otce navždy zůstane uchována v našich srdcích. Byl to velký a láskyplný člověk. Všechny lidi a národy vedl k míru. Dával se za druhé. S trpícími vždy hluboce soucítit.

Proto, když jsem se dozvěděla o možnosti jet na pohřeb Svatého otce, neváhala jsem a kontaktovala přerovskou cestovní kancelář Miklas Tour. Odjezd do Říma pro poutníky z naší diecéze byl ve čtvrtek 7. dubna 2005 ráno z Hradce Králové. V autobuse jsem potkala spoustu skvělých lidí. Zmíním otce Kryštofa Tonkiewiczze působícího v Holících, otce Josefa Davida z Dolní Dobrouče a otce Karla Slaninu, který nás svým smyslem pro humor dokázal dobře naladit, Helenku Šimoníkovou, která nás úžasně dokázala povzbudit ve víře. Všechny nás spojovala myšlenka být se Svatým otcem co nejbližší tak, jak to činil on po celý svůj život. Cesta byla pojata jako pouť, modlili jsme se svatý růženec, zpívali, rozjímali, vzájemně se seznamovali, podávali svá svědectví víry. Zkušený průvodce pan Mgr. Jindřich Miklas nás seznamoval nejenom s okolní krajinou, ale také nám podával nejaktuálnější internetové zprávy o Svatém otci, jeho životě zasvěceném Panně Marii, zpestřené videokazetou o životě Svatého otce a jeho celoživotním díle.

Cesta ubíhala rychle, na dálnicích a hranicích nebyly žádné zácpy. Do Říma jsme přijeli v pátek ráno kolem třetí hodiny. Autobus jsme zaparkovali na okraji Říma a kyvadlovou dopravou jsme se dopravili až k Svatopetrskému náměstí, kde jsme se vsunuli a zařadili mezi statisíce poutníků z celého světa, hlavně z Polska. Pohřeb Svatého otce jsme sledovali na velkoplošných obrazovkách. Po skončení pohřbu jsme si prošli Svatopetrské náměstí a na znak úcty a vděčnosti jsme Svatému otci zapálili svíčku a položili kytku k obrazu Panny Marie Andělské.

Řím jsme opouštěli v 19.00 hodin, v autobuse panovala spokojenost, ale i únava, takže spánek byl opravdu osvěžující. Cestu domů jsme také prožili duchovně modlitbami a mší svatou, kterou společně sloužili otec Kryštof a otec Josef. Domů jsme přijeli v sobotu v odpoledních hodinách.

Závěrem přeji všem i sobě, abychom myšlenky díla Svatého otce dokázali přetvářet v činy každodenního života a děkuji všem, díky nimž jsem mohla být se Svatým otcem na jeho poslední cestě.

Jana Fiedlerová

VZPOMÍNKA NA JANA PAVLA II.

Svatý otče,

chtěl bych se pokusit o nemožné – v několika větách vyjádřit, co pro mě znamená. Je to těžké, zvláště u člověka, který toho pro mě udělal tolik. Ale přece se odvážím...

Sobota, 2. dubna 2005 – 21 hodin a 37 minut. Datum, které mi jen tak nevymizí z paměti. Okamžik, kdy jste se s námi rozloučil – pokorně, tiše. Se stejnou pokorou, se kterou jste po víc jak čtvrtstoletí vedl naši církev. Chvilu, kdy jste svým nejbližším, kteří v tu dobu byli s Vámi, věnoval poslední úsměv a poslední pohled laskavých očí. Okamžik, kdy Vám Kristus otevřel dveře a Vy jste se „narodil pro nebe“.

Jako by se v tu chvíli ponořil celý svět do ticha a rozjímání. Jako by i čas utíkal pomaleji. Všichni jsme totiž byli svědky toho, jak odchodem jednoho člověka – Vás – se také uzavírá významná kapitola historie. I mně se v tu chvíli honila hlavou řada takových myšlenek, i mně najednou na tváři vytanul úsměv. Úsměv křesťanské radosti a naděje, že jste dovršil dílo, které jste tady s pečlivostí a horlivostí takovou dobu budoval. Pociť úlevu, že je už konec také Vašemu fyzickému trápení. Ale také – proč to nepřiznat – poměrně intenzivní závan smutku a bolesti, protože mi odešel někdo hodně blízký.

Byl jsem fascinován následnou reakcí okolí, svých blízkých i celého světa.. Slova a myšlenky, projevy úcty, davy poutníků na Svatopetrském náměstí a plné (nejen polské) kostely, neobyčejný zájem médií – z toho všeho bylo patrné, že jste svým životem a plněním poslání Pastýře Církve oslovil, nutil k zamyšlení a promlouval do duše. A to nejen těm, kteří se ke katolické víře hlásí. Říká se, že velikost člověka si uvědomíme teprve okamžikem, kdy ho ztrácíme – budiž nám Váš odchod zářným příkladem.

I naše pardubická farnost se, Svatý otče, připojila k důstojné vzpomínce. Vaše smrt nás shodou okolností zastihla právě tehdy, když jsme na faře připravovali dětskou mši věnovanou Vám a Vaší papežské službě – bohoslužba se tak stala jakýmsi společným poděkováním nás všech za Váš tolik obohacující život. A tak když v neděli došlo na kázání, promlouval jste k nám zprostředkovaně skrz své myšlenky o dialogu s různými lidmi – s dětmi, mládeží, rodinami, seniory i ostatními věřícími. Děti pak dostaly na památku dárek – fotografii, ze které se na nás tak hezky usmíváte.. Ani schola nezůstala pozadu a připravila pro mši písně, které byly Vašimi oblíbenými – „Abba, Ot-

(Pokračování na str. 8)

JAN PAVEL II.

(Pokračování ze str. 7)

če“, hymnu Světového setkání mládeže v Czenstochowé r. 1991, a „Madonu“, krásnou polskou poutní píseň, která se těší velké oblibě i u nás.. Skutečnost, že ji srdečně zpíval celý kostel a mnohým se při ní v očích leskly slzy (i mně), hovoří za vše..

V poledne se pak na Vaši počest po celé zemi rozezněly zvony a lidé se - jaksi samozřejmě - během nedělní procházky zastavili také v kostele, aby uctily Vaši památku - a zdaleka ne všichni do kostela chodili pravidelně.. V pátek (který byl dnem státního smutku) se sjelo do Říma několik miliónů poutníků (a já jsem byl mezi těmi 2 miliardami dalších, kteří sledovali televizi), aby se zúčastnili důstojného rozloučení s Vámi - s člověkem, který sblížoval lidi a národy (a taky politiky a státníky, jak jsme měli možnost vidět), ale také neochvějně bojoval silou lásky za mír. Bůh rád mluví k lidem srozumitelnou řečí symbolů a nejinak tomu bylo i tentokrát - kolem poledne silný vítr „zavřel“ knihu života, evangeliář položený na rakvi. Celému slavnostnímu shromáždění pak předsedal kardinál Joseph Ratzinger, který se o několik dnů později stal Vaším nástupcem na Petrově stolci, papežem Benediktem XVI. Pardubice se rovněž připojily ke smutečním obřadům: v pátek večer byla sloužena zádušní mše v kostele sv. Bartoloměje.

Svatý otče, závěrem mého dopisu chci vyjádřit, co se mi vybaví při vyslovení jména Jan Pavel II. Byl jste pro mě (a myslím, že teď budu v jistém slova smyslu mluvit za všechny mladé)

nepochybně velkou morální autoritou, osobností, která měla moji důvěru - a která důvěřovala i mně samotnému. Já a moji vrstevníci budeme mít (možná nadosmrti) pojem „papež“ spojený právě s Vaším jménem - celý náš dosavadní život jsme jiného nepoznali a 26 let je poměrně dlouhá doba.. Byl jste vždy připraven hájit pravdu, dobro a lásku, štítit jste se nenávisti a válek a co je podstatné: **MLUVIL JSTE S NÁMI..** Světová setkání mládeže jsou toho nepopiratelným důkazem a Řím, Czenstochová, Paříž, Manila a další města by mohla vyprávět.

V jedné z novinových příloh o Vaší osobě mě zaujala poznámka o polských Wadowicích, Vašem rodném městě: „Na radnici visí už dlouho nápis: Wadowice Ti zůstanou navždy věrné. Na jednu měl novou platnost. Muž, který dostal Wadowice na mapu světa, už byl jen vzpomínkou. Teď se budou učit žít samy.“ Uvědomil jsem si, že se to do jisté míry týká i mě samotného.. I já jsem Vás považoval za jakousi jistotu ve svém životě a nepřipouštěl jsem si fakt, že by to někdy mohlo být jinak. Teď se s tou skutečností budu muset vyrovnat.

Když jsem v královéhradecké katedrále psal zápis do kondolenční knihy, uvedl jsem: „Jste člověk s vysokým morálním kreditem a Váš život je příkladem pro mě i pro ostatní. Zůstáváte v mém srdci a odnáším si Vás s sebou do života.“ Zkušenosti z uplynulých dní mi potvrdily, že jsem tak do určité míry vyjádřil postoj nás všech.

Svatý otče, děkuji za vše.

Váš Martin Beran

SALESIÁNSKÉ STŘEDISKO

VELIKONOCE SE SALESIÁNSKOU KOMUNITOU

Jako v minulých letech, i letos se sešla skupinka mladých ve středu před Svatým Třídenním ve střediskové kapli, aby mší svatou zahájila čtyřdenní „velikonoční“ pobyt u salesiánů. Smyslem je hlubší příprava na liturgii každého dne a duchovní uvedení do liturgického dění. Náplň dne tvořily modlitba církve (breviář), výklady liturgie, nácviky zpěvů a liturgie a jako vyvrcholení každého dne aktivní účast na liturgii. Nejen modlitbou je živ člověk..., a tak nechybělo společné jídlo, jako i „práce“.

Zelený čtvrtek

Jako každý rok jsme jeli do Hradce Králové na „misu chrismatis“, podpořit naše kněze a vyslechnout skvělé kázání našeho biskupa Dominika. Po večerní liturgii byla společná adorace v Getsemanech.

Velký Pátek

Velkopáteční obřady proběhly jako obvykle. Během dne jsme absolvovali dvě křížové cesty, odpolední v kapli a večerní na Kunětické hoře. Letos nám počasí přálo.

Bílá sobota

Noční liturgie byla nádherná. Schola i ministranti se vynasnažili, aby do slavnostní liturgie svými zpěvy aktivně zapojili všechny přítomné v kapli. Na konci pozval Jindra všechny do baru na Agapé. Jako první křesťané jsme slavili (někteří) až do raních hodin. Po mši svaté na Hod Boží velikonoční jsme se rozešli domů.

HABEMUS PAPAM

S radostí jsme přijali zprávu, že nástupcem Jana Pavla II. se stal jeho blízký spolupracovník a přítel bavorský kardinál Joseph Ratzinger, který přijal jméno Benedikt XVI.

Benedikt XVI. se po svém zvolení obrátil k jásajícímu davu první improvizovanou promluvou: „Po velkém papeži Janu Pavlu II. Kardinálové vybrali mne, prostého a pokorného dělníka Pánovy vinice. Těší mě fakt, že Pán dokáže pracovat a působit dokonce za pomoci nedostatečných nástrojů. Především se doporučuji do vašich modliteb. V radosti Krista Zmrtvýchvstalého, v naději v jeho stálou pomoc, vykročíme dopředu. Pán nám pomůže, a Maria, Jeho Nejsvětější Matka, stojí po našem boku. Děkuji!“ řekl nový Svatý otec a udělil všem přítomným první požehnání Urbi et Orbi.

Modleme se tedy za nového pastýře Církve a vyprošujme mu sílu pro toto nelehké poslání.

BOHOSLUŽBA SLOVA

PRŮBĚH

Druhá část mše svaté se nazývá bohoslužba slova. Vyvrcholením této části je čtení z evangelia. Bohoslužba slova se uzavírá modlitbou věřících, tak zvanými přímluvami. Nejprve projdeme jednotlivými částmi a budeme se ptát po jejich smyslu a místě, které v bohoslužbě slova zaujímají. Pak si řekneme něco k úkonům a postojům, které zaujímáme a nakonec uvedeme několik technických podrobností.

JEDNOTLIVÉ ČÁSTI

Lektor, který předčítá, propůjčuje svůj hlas Kristu, který ve shromáždění chce promluvit. Lektori předčítají hlasitě, zřetelně a pozorně. Takový způsob přednesu napomáhá k správnému sdělení Božího slova. Před čteními mohou být zařazeny i krátké, výstižné, jednoduché, přiléhavé, stručné, pečlivé, připravené a vhodné úvody, zvláště před prvním čtením.

Responsoriální žalm se má zpravidla zpívat. „Zpěv žalmu anebo i jen odpovědi velmi napomáhá k pochopení duchovního smyslu žalmu a poskytuje látku k rozjímání.“ Žalm totiž reaguje na obsah prvního čtení, je jakousi odpovědí či prohloubením slyšeného. Věřící mají právo i v tomto případě na aktivní a plnou účast při zpěvu odpovědi žalmu. Z toho plyne, že musí porozumět slovům a naučit se melodii odpovědi.

Dvakrát do roka se zpívá tzv. sekvence. Je vložena za druhé čtení, před alelujový verš. Alelujový zpěv tedy doprovází příchod Krista Slova a Učitele, v podobě evangeliáře, který nese jáhen nebo kněz k ambónu. Toto zvolání tvoří samostatný obřad či úkon, jímž shromáždění věřících vítá Pána, který k němu má promlouvat, pozdravuje ho a zpěvem vyznává svou víru. Toto zvolání zpívají všichni vstojem. V naší farnosti je často nahrazován slokou písně.

Předčítání evangelia je vyvrcholením bohoslužby slova. Věřící vyznávají i svým postojem (vstojem), že Kristus je mezi nimi přítomen. Evangeliáři se prokazuje úcta (úklonou, políbením, okouřením, evangeliářem může biskup i žehnat).

Homilie jednou z nejstarších součástí Bohoslužby slova. Navazuje tak na prastarou synagogální praxi. Za první křesťanskou homilii můžeme považovat Ježíšovo vystoupení v nazaretské synagoze (Lk 4). Homilie má pomoci věřícím pochopit poselství Božího slova „teda a tady“.

„Vyznání víry má za cíl, aby všechen shromážděný lid odpověděl na Boží slovo zvěstované ve čteních z Písma svatého a vyložené v homilii a aby se pronášením pro slavení liturgie schváleného textu shrnujícího nauku víry připamatoval tajemství víry dříve, než ji začne slavit v eucharistii.“ Vyznání víry recitují všichni společně, nebo na dva chóry a nebo může být zpíváno všemi nebo střídavě se scholou.

„V přímluvách neboli modlitbě věřících odpovídá lid na Boží slovo s vírou přijaté a vykonává poslání svého na křtu přijatého kněžství tím, že prosí Boha za spásu všech lidí.“ Přímluvy se mohou zpívat. „Pronášené úmysly ať jsou střízlivé, sestavené s rozumnou volností a stručností a ať vyjadřují prosby celého společenství.“ Je dobré mít na paměti tradiční pořadí proseb: 1) za potřeby církve; 2) za státní představitele a spásu celého světa; 3) za ty, které tíží jakékoli nesnáze; 4) za místní společenství.

Poslední nezbytnou (!) odpovědí na slyšení Božího slova je hlásání: „Všichni věřící křesťané se stali křtem a biřmováním v Duchu svatém hlasateli Božího slova, dostali schopnost naslouchat, a proto mají povinnost zvěstovat Boží slovo v církvi a ve světě především svým životem.“

POSTOJE, ÚKONY, ODPOVĚDI

Shromážděný lid poslouchá první čtení, responsoriální žalm, druhé čtení a homilii vsedě. Během zpěvu sekvence, alelujového verše, evangelia, vyznání víry a modlitby věřících shromáždění stojí, aby tak vyznali i svým postojem (vstojem), že Kristus je mezi nimi přítomen.

Když se před evangeliem zpívá sloka písně, všichni sedí. Stojí pouze na zpěv alelujového verše.

Na výzvu lektora „slyšeli jsme slovo Boží“ odpovídá „Bohu díky“. Na výzvu jáhna nebo kněze, který čte evangelium „slyšeli jsme slovo Boží“ odpovídá „chvála tobě, Kriste“.

Když jáhen nebo kněz, který čte evangelium, oznámí „slova svatého

evangelia podle...“ všichni označí křížem své čelo, ústa a srdce. Význam tohoto znamení by mohl být vyjádřen jako: „Rozumem poznávám a ústy vyznávám to, co v srdci věřím“.

Odpověď na prosby může být různá: tiché setrvání v modlitbě, nebo nejčastější „prosíme tě, vyslyš nás“, ale mohou být užity i jiné výzvy, jako například „Pane, smiluj se“, nebo jiné.

DROBNOSTI

- = Ten, kdo má úkol přednášet Boží slovo, měl by si ho dopředu přečíst.
- = Varhaník je zodpovědný za zpěv responsoriálního žalmu. Je tedy i jeho úkolem seznámit věřící s odpovědí, zvláště pokud je složitějšího nápěvu.
- = Shromáždění věřících by měli zaměřit veškerou svou pozornost na čtené Boží slovo. Neměli by se zabírat jinou činností.

Jsme přítomni velikého tajemství, kdy Bůh k nám promlouvá. Je proto vhodné vyvarovat se jakékoli uspěchanosti či zbrklosti. Božímu slovu nasloucháme pozorně a s vnitřním tichem, kterému napomáhají okamžiky ticha například po přečtení evangelia nebo po homilii.

Petr Šabaka

ODVOLACÍ KRAJSKÝ SOD ROZHODL

V srpnu minulého roku jsme informovali čtenáře o rozhodnutí Okresního soudu v Pardubicích, které vyznělo ve prospěch Oblastní charity Pardubice ve věci výstavby Domu pokojného stáří sv. Josefa v Rosicích nad Labem. Okresní soud rozhodl o zamítnutí žaloby odpůrců stavby, kteří poukazovali na to, že je dům bude obtěžovat nad obvyklou míru pachem, hlukem, světlem, vibracemi, a že jejich pozemky a nemovitosti klesnou na hodnotě.

Radost z rozhodnutí však netrvala dlouho. Odvolací Krajský soud v Pardubicích, který zasedal 30. března tohoto roku, zrušil výrok Okresního soudu a vrátil věc k novému řízení. Shledal pochybení soudkyně a rozhodl, že musí být prozkoumáno, zda výstavbou Domu pokojného stáří opravdu neklesnou pozemky sousedů na jejich hodnotě. Takže nyní stojíme opět na začátku. Dva a půl roku se již daří sousedům zdržovat různými obstrukcemi stavební řízení již ve fázi územního rozhodnutí. Je nanejvýš zřejmé, že se jedná o záměrné zdržování celé záležitosti. Ti nejpovolanější, členové poroty Krajského soudu, na to ale neprijdou.

Co se bude nyní zkoumat? O kolik klesne hodnota pozemku z důvodu toho, že budou v blízkosti

ubytovaní staří lidé? Nebo snad proto, že bude nové zařízení páchnout? Proč by měla klesnout hodnota pozemků? K tomu se snad dá říci jenom jedno. Je to paradox dnešní doby. Na jedné straně stojí snaha o tvorbu různých etických kodexů ve všech oblastech naší společnosti, např. etický kodex pracovníků v sociální oblasti, zdravotnictví, policie, atd., které se trapně snaží o tvorbu jakýchsi novodobých katechizmů, a na druhé straně se nebudeme stydět zkoumat klesání hodnoty pozemků z důvodu blízkosti starých občanů.

Stále bolestněji se vzdaluje naděje na to, že v dohledné době bude moci Oblastní charita Pardubice poskytnout nový domov svým klientům a dalším občanům Pardubic, kteří již ze zdravotních nebo sociálních důvodů nebudou schopni setrvat v domácím prostředí. Velmi těžko se vyrovnáváme s propastí, která se prohlubuje mezi tím, co naše moderní společnost uprostřed Evropy hlásá a realitou. Kam se poděl trend začleňování lidí s určitým znevýhodněním, kam patří i bezmocnost a mnohdy i stáří?

Pracovníci Charity budou nadále poskytovat své služby v domácnostech svých klientů a udělají všechno pro to, aby byli spokojeni.

Na pozvání do charitního zařízení Domu pokojného stáří, které by mělo plynule navazovat na domácí péči, si však musíme ještě počkat.

Za Oblastní charitu Pardubice K. Tajovský

POZVÁNKA NA JEDINEČNÉ ODPOLEDNE NA TÉMA BOLÍVIE – „SRDCE JIŽNÍ AMERIKY“

Vážení přátelé, jistě jste si všimli, že se bohoslužeb v Pardubicích zúčastňují i naši bratři a sestry jiných národností. Ale víme vůbec odkud pocházejí?

Paní Zaida Yolanda de Karaba se svou rodinou se rozhodla Vám to usnadnit. V neděli **22. května v 14:00** se s nimi můžete setkat **ve farním sále**, kde pro Vás připravují zajímavé odpoledne.

Co Vás čeká?

Především se seznámíte s jihoamerickou kulturou a to formou krátkého či delšího povídání o její rodné zemi. Po celou dobu Vás bude provázet tradiční bolivijská hudba, přičemž budete mít možnost se i pár tanečních kroků naučit. Chybět tu určitě nebudou fotografie a videozáznamy ze života tamějších obyvatel. Dále se např. dozvíte, že v Bolívii se mluví 3 jazyky, že se tu každoročně koná jeden z největších folklórních karnevalů světa pod záštitou UNESCO a že **95%** obyvatel je **římskokatolického** vyznání.

Neváhejte a přijďte i s celou rodinou!

Srdečně Vás zvou Karabovi a P. Vladislav

PASTÝŘSKÝ LIST

Drazí přátelé, sestry a bratři v Kristu, obracím se na vás na všechny, nejprve na spolubratry kněze – duchovní správce, kteří obdrželi již známý trojlístek s modlitbou za kněžská a řeholní povolání. Dnes na 4. neděli velikonoční, v neděli Dobrého Pastýře, vás prosím, abyste mým jménem, jménem Otce arcibiskupa Karla, pomocného biskupa Josefa a generálního vikáře Josefa Sochy, vyzvali farníky k opravdové modlitbě za kněžská povolání v naší diecézi. Úkoly, které před námi stojí, vyžadují stálou posilu a obnovu sil. Signály ze dvou posledních let nejsou radostné jak pro počet seminárního dorostu, tak pro noviciáty sester.

Obracím se především na vás, mladí přátelé, na mladé muže, kteří mají otevřené srdce. Svatý otec vás ve svém listu vyzývá: „Zajeď na hlubinu!“ Přímou vás oslovuje: „Důvěřujte Kristu, poslouchajte jeho učení, upřete svůj pohled na jeho tvář, vytrvejte v naslouchání jeho slovu. Nechte, aby to byl on, kdo nasměruje každé vaše hledání a úsilí, každý váš ideál a touhu srdce.“ Můžete pozorovat neklid a nejistotu kolem sebe, mnozí jste nespokojeni se stavem naší společnosti. Vidíte, jak sobectví, faleš a hrubost strhávají i mnohé z vašich vrstevníků a vedou je na scestí, k útěku a k rezignaci před životem. Jsem přesvědčen, že jedině vy, mladí, kteří jste nemuseli žít v přetvářce a ohýbat páteř v době totality, máte sílu i potřebné nadání podat mladým hledajícím, někdy i tápajícím přátelům pomocnou ruku. Víc jak jedna třetina mladých v naší zemi je přesvědčena o smysluplnosti víry v Boha. Téměř jedna pětina mladých vašich vrstevníků v naší zemi považuje Římskokatolickou církev za své zázemí. Nesmíme je zklamat, ani já nechci zklamat mladé chlapce a dívky v naší diecézi. Bez vás to však nedokážu. Velký start zahájený na počátku svobody Otcem arcibiskupem Karlem, jehož životní i biskupské jubileum si letos připomínáme, by byl nedostatkem nových kněžských povolání zmarněn. Ano, mnoho se změnilo a mění v životě naší společnosti i v Církvi. Ale tak tomu bylo i po Druhé světové válce, kdy krátce po necelých dvou letech svobody se pučem zmocnila vláda komunistická strana a pro národ a Církev nastalo čtyřicet let útaku, pronásledování a nesvobody. Byla to mladá kněžská generace, která vstoupila do změněných a zcela nových podmínek a musela nově pochopit smysl kněžské služby v trestních oddílech PTP, ve věznicích, pracovních lágrech, či v továrnách na podřadných pracovních místech. Této generaci kněží vděčím já a celá má i následující generace za příklad života ve víře. Na vás, mladí přátelé, připadá úkol ukázat službu Kristova kněze v době velkých změn v období globalizace a stěhování národů, ale též v době svobody a zodpovědnosti.

Závazek služby na celý život je v době stálých změn náročný a přichází nejistota, „zda obstojím a vydržím“. Právě pevná a vytrvalá služba Kristova kněze má být oporou pro mladá manželství a rodiny. Být knězem Kristovým je náročná, ale nádherná životní cesta. Kristus, který povolává mladé muže ke kněžství a mladé ženy k řeholnímu životu, dává také potřebnou sílu a

vytrvalost. Tyto řádky nejsou propagací duchovního povolání nebo reklamou. Jsou určeny těm z vás, kteří jste zaslechli, či zaslechnete Kristovo volání.

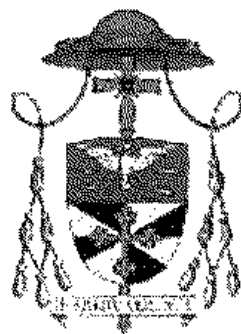
„Vám, mladí, opakuji Ježíšova slova: ‚Zajeď na hlubinu!‘ Ve znovu předložení této výzvy myslím zároveň na slova Panny Marie, jeho Matky ke služebníkům v Káně Galilejské: ‚Udělejte všechno, co vám řekne.‘ (Jan 2,5) Kristus, drazí mladí vás žádá, abyste zajeli na hlubinu a Panna Maria vás povzbuzuje, abyste neotáleli v jeho následování.“ (Poselství Svatého otce Jana Pavla II. k XLII. světovému dni modliteb za povolání)

Modlitba za nová kněžská povolání v našich farnostech je projevem společné starosti o život Církve, ale také o budoucnost národa, především nové mladé generace. Má dodat nejenom odvalu těm, kteří se rozhodují, ale také má posilnit i jejich rodiče, přátele i vychovatele, aby měli odvahu podporovat své děti či svěřence na cestě, ke které je Pán povolává. Tato modlitba má také upevnit již povolané, kteří se připravují v seminářích či klášterech, a také upevnit kněze, řeholníky a řeholnice ve správném a věrném naplňování jejich poslání. Tato modlitba má také chránit před selháním či zradou ty, kteří se kněžským či řeholním slibem a přijetím svátosti kněžství zavázali ke službě Bohu a Církvi.

Ať přimluva Panny Marie a svatého Vavřince pomáhá plnit našim kněžím jejich poslání ve službě člověku v duchu jediného Kněze Nového zákona Ježíše Krista, který dal svůj život za druhé, který vždy ve svém životě hledal ty, kteří se vzdálili, či zbloudili. Modlitbě nemocných a opuštěných i těch, kteří trpí zklamáním nad slabostmi a hříchy nás kněží, svěřují sebe, naše kněze, jáhny a bohoslovce i budoucí povolané. Mé díky patří těm sestrám a bratrům, kteří jsou svým věrným a statečným svědectvím života oporou, ale i výzvou pro nová duchovní povolání. Můj dík patří také za veškerou duchovní i materiální podporu našich bohoslovců, kteří se připravují na své povolání v konviktu či v semináři. Bůh ať žehná rodinám i farnostem, které se staly oporou a domovem nových kněžských povolání.

Ať Kristus, Dobrý Pastýř, žehná novým kněžským povoláním v naší diecézi!

Váš biskup Dominik

SVĚTOVÝ DEN MLÁDEŽE

**Kolín nad Rýnem 2005
(10. - 21. 8.)**

Tak se mi zdá, drazí přátelé, že se začíná mezi mladými ve farnosti stále častěji objevovat termín - Světový den mládeže v Kolíně nad Rýnem. Ani se nedivím. 20. května vyprší termín odevzdání přihlášek

a zaslání peněz právě na toto setkání. Po tomto termínu vše bude dražší a komplikovanější.

Pohřeb Svatého Otce Jana Pavla II. jistě v mnohých vzbudil zklamání a smutek z odchodu tak veliké osobnosti, ale jak víme, Duch Boží vane dál a máme zde nástupce Benedikta XVI., který ve všech svých dosavadních projevech vyjádřil velikou podporu mladým lidem a už se těší, že se s námi sejde na právě citovaném světovém dni mládeže v Kolíně nad Rýnem.

Před 14 dny jsem se vrátil z tohoto krásného města, které žije přípravou na tuto událost. Více než 200 mladých lidí z celého světa už rok připravuje zázemí asi pro milion poutníků a naše delegace z České Republiky mohla na dva dny zakusit atmosféru velkého nasazení. Pro naše poutníky jsme zajistili jedno z nejlepších míst uprostřed Kolína, kde budou probíhat národní katecheze našich biskupů a samozřejmě se připravuje bohatý duchovní i kulturní program. Zkrátka máme úžasnou příležitost být u toho. Myslím si, že právě toto setkání s čerstvě zvoleným papežem Benediktem XVI. a mladými lidmi z celé planety může být pro mnohé životně důležité a rozhodující. Nebojte se letos v srpnu opustit domov a nabídnout sebe Bohu! „Tlučte a otevře se vám, hleďte a naleznete.“

Spolu s vámi na cestu do Kolína se těší

P. Vladislav

PRAKTICKÉ INFORMACE

Zdravotní pojištění:

Každý občan ČR je pojištěn i v zemích EU podle místních podmínek (např. v Německu si každý hradí 5 € za každý recept, 10 € při návštěvě lékaře, apod.) V pojištění není zahrnuto léčení dlouhodobých nemocí a repatriace ostatků. Může dojít i k tomu, že německý lékař bude požadovat zaplacení hotově a teprve v ČR zdravotní pojišťovna proplatí částku za lékařský výkon (podle českého ceníku). Abychom mohli uplatňovat toto pojištění, musí mít u sebe každý Evropský průkaz zdravotního pojištění (vydává zdravotní pojišťovna).

Doporučujeme, aby se každý připojistil (cestovní pojištění – cca 17 Kč na den)!

Cena:

Účastnický poplatek činí 4 300 Kč (zahrnuje ubytování, stravu - 3x denně, dopravu po Kolíně, základní pojištění, vstupenky na programy SDM a materiály – tzv. tašku poutníka)

Doprava společnými autobusy organizovanými DCM: přes německou diecézi 1 500 Kč, přímo do Kolína 1 400 Kč (tyto ceny jsou oproti skutečné ceně snižené o 400 Kč díky dotaci Sekce pro mládež ČBK a Asociace křesťanských sdružení mládeže)

Celková cena: při pobytu v německé diecézi (10. - 21. 8.) – 5 800 Kč, pouze program v Kolíně (14. - 21. 8.) - 5 700 Kč

Pro účastníky z královéhradecké diecéze bude snížena cena společné dopravy díky dotaci Diecézního pastoračního fondu a příspěvku německé diecéze Magdeburg.

Konečná cena pro účastníka z královéhradecké diecéze činí 5 600 Kč (přes Magdeburg i přímo do Kolína).

Přihlásit se a zaplatit je třeba do 20. května 2005. Kdo se přihlásí nebo zaplatí později, platí o 400 Kč více!

Fond solidarity:

V souvislosti se Světovými dny mládeže byl Papežskou radou pro laiky (PRPL) zřízen Fond solidarity, ze kterého je potom podporována účast mladých lidí z nejchudších zemí světa (dlouhá léta byli podporováni i mladí z ČR). Do fondu přispívá každý účastník stanovenou částkou 10 Euro. Tento příspěvek bude od účastníků vybírán v den odjezdu při nástupu do autobusů. Vybraný obnos zašle Sekce pro mládež ČBK na PRPL.

DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE V HRADCI KRÁLOVÉ

Hlava na hlavě, radost a kříž. Těmito slovy bych charakterizovala sobotu 19.března 2005. Co že se to konalo? **DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE V HRADCI KRÁLOVÉ!**

Jak tomu u větších setkání bývá, je potřeba několik ochotných lidí tzv.v zákulisí. Ti dorazili do města na soutoku Labe a Orlice již v předvečer „diecézka“. Páteční náladu, která ovládla všechna místa, kde se přípravný tým nacházel, plně vystihují tyto výrazy: práce, práce, práce. Ale pojďme se podívat na samotné setkání.

Kdo dorazil do kostela Božského Srdce Páně těsně před devátou hodinou ranní, měl zajištěnou jednu věc - už si nesedl. Nedivme se, vždyť účastníků bylo téměř 700!

Úvodní scénka, při které se bylo stále na co (koho) dívat, nám připomněla motto celého setkání: „Přišli jsme se mu poklonit.“ (Mt 2,2) Poté už nás přivítali moderátoři Maruška Macková a Petr Lukeš. A protože jsme se všichni mezi sebou neznali, bylo slušností se představit. Zdá se vám to v takovém počtu lidí nemožné? Ale kdepak, všechno jde, když se chce. Podle vikariátů nám byl přidělen zvuk určitého zvířete, které se nachází na farmě strýčka Donalda. Poté jsme si všechna zvířátka zanotovala: „Strýček Donald farmu měl...“ a hned jsme věděli, kdo je kdo **J**. Po Slově na den nám otcové biskupové předali diecézní kříž mladých. A nejen to. Podělili se s námi o to, co pro ně samotné kříž znamená. Ale to už se malá ručička na mých hodinkách pomalu vzdávala od desítky, a tak byl ten pravý čas vyrazit do ulic. Křížová cesta městem čítala pět zastavení

na různých místech Hradce, při kterých jsme rozjímali nad určitými otázkami naší doby, nad tím, jak máme žít a jak by na našem místě žil Ježíš. S křížem v čele jsme společně došli až ke katedrále Svatého Ducha.

Po obohacení našich diářů (zajímavými informacemi) a našeho žaludku (výbornými bagetami) jsme se odebrali na BiGy, kde jsme měli možnost zapojit se do rozličných skupinek. A věřte, že bylo z čeho vybírat! Kromě tradičního diskutování nad zajímavými tématy s ještě zajímavějšími hosty jste si mohli zatančit židovské tance, zazpívat, vytvořit svíčku nebo se vyřádit v tělocvičně. Jak vidíte, ani tady nebyl prostor pro nudu. Odpoledne bylo taktéž ve znamení setkávání se. A to nejen s kamarády, ale i s Bohem při adoraci nebo svátosti smíření.

Příjemné odpoledne bylo zakončeno mší svatou v katedrále, při které byli jmenováni zástupci vikariátů. Slavnostní mše byla opravdovým vyvrcholem celého setkání, kterému nic nechybělo.

Lucie Fibichová

CESTA ZA POKLADEM

Katechetické centrum Biskupství královéhradeckého srdečně zve děti, rodiče a katechety na Diecézní setkání dětí s otcem biskupem Dominikem Dukou OP **dne 7. května 2005 v Hradci Králové**. Budeme společně objevovat poklady církve – tedy i naše bohatství. Těšíme se na vás!

Začátek programu je v 9:00 v kostele Nanebevzetí Panny Marie na Velkém náměstí v Hradci Králové.

9:00 – 10:00 Bohatství církve – uvedení do tématu dne (scénka, hosté...)

10:00 – 12:00 Poklady ve službě církve – program ve skupinách podle věku

nejstarší děti – P. Ivan Havlíček – služba vojenského kaplana při misích v Afghanistanu a Iráku

třeťáci a čtvrtáci – objevování pokladu v katedrále a v biskupské rezidenci

nejmladší děti – výtvarné ztvárnění pokladů církve

12:00 – 13:00 Občerstvení z vlastních zásob, pití bude k dispozici, prohlídka již objevených pokladů

13:00 – 14:00 Člověk je pokladem církve – objevujeme poklad v sobě a ve své farnosti, příprava na mši svatou

14:00 – 15:00 Poklady mše svaté – slavíme s biskupem Dominikem Dukou OP

Marie Zimmermannová

DUCHOVNÍ HUDBA

OBČASNÍK PRO DUCHOVNÍ HUDBU Č. 26

KAPITOLY Z HISTORIE CHRÁMOVÉ HUDBY 4. ČÁST – VARHANY A VARHANNÍ HRA (8)

Dnes otevřeme další část kapitoly o varhanách, v níž si alespoň stručně povíme o úloze a vývoji varhanní hudby v dějinách duchovní i světské hudby.

Spolu s vývojem varhan se ruku v ruce rozvíjela varhanní hra, na níž se projevovaly ještě další faktory jako dobový hudební styl, role nástroje v hudbě chrámové i světské a v neposlední řadě i společenská situace.

Na začátku této kapitoly jsme si říkali, že původní užití varhan, tehdy nazývané hydraulous, již od 3. stol. před Kristem bylo světské, obřadní a křesťanství zpočátku varhany odmítalo jako pohanský nástroj, především ze snahy odlišit se od pohanských zvyků. Mimo varhan byl například odmítán i kult obrazů a soch ve svatyních. Jisté je, že tento stav trval až do 9. stol. Styl hry odpovídal užití nástroje. Máme dochovány jen útržky zpráv o varhanní hře: tak třeba v apokryfním evangeliu ze 3. stol. čteme: „...vystoupil z loďe a vstoupil do města Adrinopol. A hle, co slyšel: všude kolem bylo slyšet hudbu hráčů na aulosity, hydraulosity a trubky.“

V západním světě byly varhany během prvního tisíciletí neznámé a první zmínky o nich pocházejí z 8. stol., kdy byly darovány byzantským císařem Konstantinem V. franskému králi Pipinovi Krátkému. Historicky bezprostředně navazující je zpráva o varhanách na dvoře Karla Velikého v Cáchách r. 812, která už obsahuje jisté informace dobové kroniky alespoň o zvuku nástroje: „Varhany slouží k ozdobě království a ke hrůze barbarů... Jejich kovové píšťaly znějí mocně. Zvuk

se podobá hromobití i záchvěvům citery a kouzlu zvonkohry.“ Z toho můžeme soudit, že nástroj mohl vyloudit zvuk různé barvy či intenzity. Jiné zprávy uvádí třeba Avicenna v 10. stol. Píše: „Dechové nástroje se mohou spojit též do souboru a tento byzantský nástroj se nazývá urganum.“

Básník Isak z Antiochie si stěžuje, že pro zvuk hudby citer, lyr a hydraulousů nemůže v noci spát. Varhany přejalo také islámské prostředí, neboť v Bagdádu vycházely překlady řeckých spisů a byla známa vyspělá řecká technika. Zajímavým svědectvím je zpráva ze 14. stol. o čínském císaři Shin-Tsu, velkém citeli vědy a umění, jež se zmiňuje o nástroji pro slavnostní dny – hsing lung sheng. Nástroj, údajně z muslimského království, mající asi 90 píšťal v 6 řadách, zprvu naladěný v arabské stupnici byl přeladěn do čínské a zvuk měl prý magický účinek na lidi. Učinil je pokojnými a čistými. To je nesmírně zajímavý postřeh, dle mého soudu vystihující charakter varhanního zvuku.

Příští naše vyprávění bude pokračovat dobou gotiky.

— — —

Nastává květen, měsíc úcty k Panně Marii, a chtěl bych Vás proto informovat, že Chrámový sbor kůru sv. Bartoloměje se svými sólisty připravuje koncert – Salve Regina – kde zazní řada překrásných i neznámých skladeb mistrů věnovaných Panně Marii, na které se v liturgii dostane zřídka. Předběžný termín je závěr května a bude upřesněn v ohláškách a na vývěsce.

Jiří Kuchválek, regenschori

CHORUS MINOR V CHOLTICÍCH

Krajská knihovna v Pardubicích a obec Choltice pořádají **v sobotu 28. května** v zámecké kapli sv. Romedie v Cholticích Festival chrámových a komorních sborů, kterého se zúčastní 11 sborů z celé republiky. Součástí festivalu je výstava fotografií a také komentovaná procházka zámeckou oborou.

Dostali jsme od pořadatelů pozvání k účasti, a tak jsme po delším váhání účast přislíbili. Je to velká zodpovědnost - vždyť do jisté míry budeme reprezentovat pardubickou římskokatolickou farnost. Proto se obracíme na farníky s výzvou: „Přijďte nás podpořit. Pojeďte s námi do Choltic!“

Za CHORUS MINOR Pavel Šisler

VÍCE RYTMICKÝCH MŠÍ!!!

Klášteří schola oznamuje, že od 21. dubna 2005 bude doprovázet čtvrtetní večerní mše svaté v kostele sv. Jana svým zpěvem a hrou na kytaru a jiné rozličné nástroje.

Těšíme se na vaši účast a aktivní podporu!

KALENDÁŘ

PRAVIDELNÉ AKCE

Út	Mariánský večer	Kostel sv. Jana	18:30 hod.
	Adorace	Kostel sv. Jana	19 - 20 hod.
St	Cvičení maminek s dětmi	Salesiánské středisko	9:30 hod.
Čt	Společenství mládeže	Fara (sál)	19:00 hod.

DALŠÍ AKCE

Ne 1.5.	Začínají májové pobožnosti	půl hodiny před večerní mší sv.	
Čt 5.5.	Slavnost Nanebevstoupení Páně - mše sv. navíc	klášterní kostel	16.00 hod.
	Zpovědní den	sv. Bartoloměj, sv. Jan	8-18 hod.
	Mše sv. v Domově důchodců	DD u Kostelíčka	15:00 hod.
So 7.5.	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	7:00 hod.
	Diecézní setkání dětí v Hradci Králové	k. P. Marie na Vel. nám.	9-15 hod.
Po 9.5.	Kněžský den v Litomyšli	zavřená farní kancelář	8-16 hod.
Út 10.5.	Pastorační rada	fara	19:30 hod.
St 11.5.	Seniorklub	fara	14:30 hod.
Ne 15.5.	Slavnost Seslání Ducha sv.		
	Svátek matek		
	Sbírka na potřeby diecéze	při všech bohoslužbách	
Čt 19.5.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u Kostelíčka	15:00 hod.
Ne 22.5.	Bolívie - Srdce Jižní Ameriky	fara	14:00 hod.
Čt 26.5.	Slavnost Těla a krve Páně - celodenní adorace	sv. Bartoloměj	8-18 hod.
	Slavnost Těla a krve Páně - mše sv. navíc	klášterní kostel	16:00 hod.
	Mše sv. za P. Kindermanna	kostel sv. Jana	12:00 hod.
Čt 2.6.	Zpovědní den	sv. Bartoloměj, sv. Jan	8-18 hod.
	Mše sv. v Domově důchodců	DD u Kostelíčka	15:00 hod.
Pá 3.6.	Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova		
So 4.6.	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	7:00 hod.
	Den rodin pardubické farnosti	Salesiánské středisko	9:00 hod.
	Národní pout' na Svatou Horu	Svatá Hora u Příbrami	19-24 hod.
Ne 5.6.	Národní pout' na Svatou Horu	(viz plakát v kostelích)	6-16 hod.
St 8.6.	Seniorklub	fara	14:30 hod.
So 11.6.	První svatá zpověď dětí	sv. Jan	9:00 hod.
Ne 12.6.	První svaté přijímání dětí	klášterní kostel	10:00 hod.
Čt 16.6.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u Kostelíčka	15:00 hod.
Ne 19.6.	Sbírka na bohoslovce	při všech bohoslužbách	

Uzávěrka příštího čísla Farního zpravodaje bude 10. června, příští číslo vyjde 19. června 2005

NAROZENINY A SVÁTKY

25.5.1944 - Václav Metelka

VZPOMÍNKA

Ve čtvrtek 26.5. 2005 to bude 10 let od náhlé smrti **P. Antonína Kindermanna**. Na tohoto milého a obětavého kněze si vzpomene ten den při mši sv. ve 12 hod. u sv. Jana.